

ဝတ္ထုပညာဓာန

ကြယ်စင်မှူးမေ

မာယာပင်လယ်ဖြာ

(ဒါရိုက်လုပ်သူ ဦးဝတ္ထုသက်)

မာယာတွေ ပင်လယ်လို ကြွေတယ်...

နှင်းမှုန်ကလေးတွေ တအေးအေး

အသည်းထဲထိ ဆွေးတယ်...

သက်ထားဝါဆို

ဆွေးတယ်...

ပြန်မရနိုင်တော့တဲ့ ဘဝတွေ

ခါးအက်ရင့်လေ...

ပင်လယ်ကို တကယ်ကြွေတယ်...

ရဲဒီပါ

အခန်း (၁)

ရဲဒီပါ...

ကျောင်းပြီးသွားပြီမို့ လူက လွတ်လပ်ပေါ့ပါးနေသည်။ ။

ခေတ်စနစ်အရ ကျူရှင်၊ ဂိုက်၊ ကျောင်းဆိုပြီး သုံးနားညီ တြိဂံထဲမှာ ပိတ်မိနေရသည့် ပညာရေးကြီးထဲမှ သူ လွတ်လပ်ခွင့်ရပါပြီ။

တော်ပြီ။ ပညာနဲ့ လုပ်စားရတဲ့ အလုပ်၊ စာကျက်ရတဲ့ အလုပ်ဆို တော်တော် အော်ဂလီဆန်ပါပြီ။

ဘာပဲပြောပြော ဘီအီးဘွဲ့တစ်ခုတော့ လူရိုသေ ရှင်ရိုသေ ရသွားပြီ။

"ဟင်း...အချိန်တွေ နှမြောစရာ"

အသက်ကလည်း (၂၄) နှစ် ပြည့်ပြီလေ။ လူက လူပုံချောချော၊ အရပ်
ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ဗလဖြောင့်ဖြောင့်၊ ဘောလုံးသမားဂိုက်နှင့် လက်ဝှေ့သ
မားဆိုဒ်။ အောင်လနှင့် နင်လား၊ ငါလားပေါ့။ အောင်လကတော့ ထွား
လွန်းပါတယ်။

သူ့ရဲ့ ပရော်ဖက်ရှင်နယ်အလုပ်က လက်ဝှေ့သမားမို့ အောင်လခမျှာ
တောင့်အောင်၊ ဖြောင့်အောင်၊ ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် လုပ်ထားရတာပါ။

ရဲဒီပါကတော့ လှရုံ၊ ဖြောင့်ရုံ။ အရပ်က (၆) ပေနီးပါး။ ရှုပါက အလ
နီးစား။ ကောင်မလေးတွေ ကြွေကြ၊ ခိုက်ကြပေမယ့် သူကတော့ ဟေး
လားဝါးလား။

ဂျီတီစီက ကောင်တွေ ပွေတယ်၊ လေတယ်လို့ နာမည်ပျက် ရှိကြတာ
မို့ သူကတော့ ကောင်းအောင်နေသည်။ ။

ပုပ်နေသည့် ငါးခုံးမ လှေထဲမှာ သူကတော့ ကောင်းအောင် နေသည်
။ သူငယ်ချင်းတွေ ဘယ်လို ဟားဟား...

ငတုံးလို့ ပဲပြောပြော၊ နွားလို့ ပဲပြောပြော၊ တော်ကီကြွယ်ကြွယ်နှင့်
ကောင်မလေးတွေရဲ့ အသည်းကို၊ ဘော်ဒီကို အသားစား ဘီလူးတွေလို
ထွေခင်းကစားနေကြသည့် အထဲမှာ ရဲဒီပါ မပါ။

ဝေရာမဏိပဲ။ ကိုယ့်မှာ လည်း အစ်မ (၃) ယောက်နှင့်။ အစ်မတွေက
လည်း အချောစား၊ အလန်းစားတွေ။

သူ့ထက်တောင် ချောသေး။ သူကမှ ယောက်ျားလေးမို့ အလှမပြင်။
သဘာဝအတိုင်း။

သူ့မမတွေကတော့ အိမ်ထောင်တွေကျနေလည်း အလှပြင်ဆိုင်မှ မ
ဆင်း။ သူ အပြစ်ပြောတော့ သူတို့ ဆင်ခြေနှင့်သူတို့ ။

"အစ်မတို့ ကလည်း အိမ်ထောင်ကျနေတာတောင် လှချင်ကြတုန်း။
နောက်တစ်ယောက်ရမှာ ကျနေတာပဲ"

"ဟဲ့...ငဒီ...နင် မသိရင် အသာနေ၊ အိမ်ထောင်သည် ဆိုတာ အပျို
ထက် ပိုပြင်ရတယ်ဟဲ့။ အပျိုက မပြင်...ပြင်...ပြင် ပြဿနာမရှိဘူး။ အိ
မ်ထောင်သည် မပြင်တော့၊ မလှတော့ ကိုယ့်ယောက်ျား သူများ နောက်
ပါသွားမှာ ပေါ့"

"ဟား...မလွယ်ပါလား၊ အစ်မတို့ ကလည်း ဥစ္စာခြောက်နေလိုက်ရ
တာ။ ဒီလောက်တောင် မျက်နှာမလွှဲရ၊ သစ္စာမရှိကြရင်လည်း သွားပေါ့၊
ဂျောင်းပေါ့ဗျ...ဘာခက်တာလိုက်လို့ "

အစ်မ (၃) ယောက်ကို ကားမောင်းပို့နေရတာ မအားမလပ်ရတာမို့
မောင်အငယ်ဆုံးလေးပီပီ ရဲဒီပါကလည်း အပေါက်ဆိုးဆိုး။

အစ်မတွေကလည်း သူတို့ ရုပ်ကလေးတွေမှ အားမနာ။ ပါးစပ်ထွက်
ကတော့ မသက်သာ။

"ဟဲ့...ငနာလေး...နင်က ကိုယ့်အစ်မတွေကို တစ်ခုလပ်၊ တစ်လင် ကွာ ဘဝတွေနဲ့ မိဘအိမ်ပြန် သောင်တင်စေချင်လို့ လား။ နင့်ယောက်ဖ တွေကို လွှတ်ထားလို့ ကတော့ ဒီခေတ်မိန်းမတွေကလည်း စနိုက်ကြော် မတွေက ခပ်များများ ။ ရယ်ဒီမိတ်ကြီးဆိုပြီး ကောက်စွပ်သွားမှာ ချည်း ဝဲ"

"ဟာဗျာ..."

"ငါက ရိုးရိုးပြောတာ။ ဒီတော့ ငါတို့ အိမ်ထောင်သည် တွေဆိုတာ အပျိုတွေထက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပိုပြင်ရ၊ သ၊ရတယ်။ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး တွေ ကြည့်ပါလား။ အိန္ဒြာကျော်ဇင်ဆို...ကြည့်၊ အသက်က (၄၀) နား ကပ်နေပေမယ့် ပြင်ထားလိုက်တာ။ နုဥနေတော့ ပြေတီဦးခမျာ မလှုပ်နီ င်တော့ဘူးလေ"

"ဟိုက မင်းသမီး...လှလည်း လှတယ်။ မမတို့လို ခင်သန္တာ သက်ချုံပြီးတွေ မဟုတ်ဘူး "

"အေး...ငါတို့ ဂျင်ကစားမလို့ ။ အားကစားလုပ်ကြမလို့ ။ လိုက်ပို့ ပေး...ဒါပဲ"

"သေပြီ ဆရာ၊ ရဲဒီပါဆိုတဲ့ မောင်အကောင်းစားလေးတော့ အစ်မ (၃) ယောက်ကို အလှပြင်ဆိုင်ပို့၊ ဈေးပို့၊ အားကစားရုံပို့နဲ့ ဘယ်လိုလုပ် အားပြီး ဘယ်တော့ မိန်းမ ရပါတော့မလဲခင်ဗျ"

"ငါတို့ ကြည့်ပြီး စိတ်ကုန်လိုက်စမ်းပါ...ငဒီရာ၊ မိန်းမယူတာ မ ကောင်းပါဘူး။ လူပျိုကြီးလုပ်...တူ၊ တူမတွေ ထိန်း။ ဘယ်လောက် အေးချမ်းလိုက်သလဲ။ ဖေဖေနဲ့ မေမေ့ဆီက အမွေကို နင်တစ်ယောက်တည်းယူ...ငါတို့ မယူဘူး"

ရဲဒီပါ၏ အစ်မ (၃) ယောက်မှာ ကြည်သာချို၊ သန္တာချို၊ နန္ဒာချို...တဲ့ ။
သူတို့ ယောက်ျားတွေကလည်း ဆရာဝန်၊ ဆောက်လုပ်ရေးအင်ဂျင်နီ
ယာ၊ နောက်တစ်ယောက်က လုပ်ငန်းရှင်။

သူနှင့် အတည့်ဆုံးကတော့ မမကြည်သာရဲ့ ခင်ပွန်း ဒေါက်တာနိုင်စွ
မ်းပါ။ ဒေါက်တာ ပျော်ပျော်နေတတ်ပြီး သဘောလည်း ကောင်းသည် ။

သူတို့ မိသားစုတွေဟာ တစ်အိမ်တည်း စုနေကြတာမျိုးတော့ မဟု
တ်။ အဲ...တစ်ရပ်ကွက်တည်းမှာ ပဲ တိုက်လုံးချင်းတွေနှင့် နေကြပါသည်
။

မမကြည်သာတို့ ကတော့ မိဘခြံဝင်းထဲမှာ ပဲ တိုက်ဆောက်နေကြ
သည် ။

ဒေါက်တာနိုင်စွမ်းက သွားဆရာဝန်ပါ။ သူက တော်လည်း တော်၊
နာမည်လည်း ရတာမို့ သူ့ဆေးခန်းက ဝင်ငွေ တော်တော်ကောင်းပါသ
ည် ။

ရဲဒီပါနှင့် အပေါင်းမိဆုံး ယောက်ဖ။

အခန်း (၂)

"အိုတော်...ပေးမလွှတ်နိုင်ပါဘူး။ တစ်နေ့ကို အနည်းဆုံး သိန်းချီဝင်နေတဲ့ ဝင်ငွေကို ပစ်ပြီး ဆရာကန်တော့ပွဲ သွားရမယ်လို့ ၊ ဆရာကန်တော့တာပဲ...လှမ်းပြီး ငွေထည့်လိုက်ပေါ့။ ရှင်နော် ရှင်...ဘာအချိတ်အဆက်တွေ ရှိသလဲ...မှန်မှန်ပြော"

မမကြည်သာနှင့် အစ်ကိုနိုင်စွမ်း...သူတို့ အိမ်မှာ ရန်မဖြစ်ဘဲ ကိုယ့်အိမ် ဧည့်ခန်းထဲမှာ လာပြီး စကားများ နေကြတာပါ။

သူတို့ မှာ ကလေး (၂) ယောက်ရသည် ထိ စကားကတော့ အမြဲများနေရ၏။ ရဲဒီပါအမြင်တော့ ကိုယ့်အစ်မ လွန်တာ။

အစ်ကိုနိုင်စွမ်းခမျာ မိုးလင်းမှ မိုးချုပ်ထိ ဆေးခန်းပြေး၊ ဆေးရုံပြေးနှင့် အားရနားရသည် မရှိ။ ပြေးစက်ပေါ်က အပြေးသမားလို၊ ငွေပြီးရင်းငွေ ရှာနေရသည် ။

"မိန်းမရာ...တစ်နေ့တစ်နေ့ အလုပ်တွေပဲ လုပ်နေရတာ။ ကြာတော့ ငြီးငွေ့ လာပြီ။ မိသားစုလိုက် အပန်းဖြေခရီး ထွက်မယ်ဆိုတော့လည်း မင်းပဲ အမြဲကတ်ဖဲ့လုပ်၊ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်...ငါ ကိုယ့်ဇာတိမြို့ကိုလည်း ပြန်ရင်း ဆရာကန်တော့ပွဲလည်း ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကန်တော့ပါရစေ"

ကိုနိုင်စွမ်းအသံက ညောင်နာနာ။

သားနှင့်သမီးက ကျူရှင်အိမ်မှာ ။ သားက (၅) တန်း၊ သမီးက (၂) တန်း။ ခေတ်ကြီးက ကျူရှင်တွေ၊ ဂိုက်တွေနှင့်မှ အဆင်ပြေပြေ။

"ရှင်...ဆရာကန်တော့ပွဲ အကြောင်းပြပြီး ငယ်ရည်းစားနဲ့ သွားတော့မှာ မဟုတ်လား။ မသိရင် ခက်မယ်"

"မဟုတ်ပါဘူး...မိန်းမရာ...အသက်တွေလည်း ကြီးကုန်ပါပြီ။ သားသမီးတွေနဲ့ ပွားစီးကြတဲ့ အရွယ်တွေပါကွာ။ မင်းလည်း အသက်(၃၅)၊ ကိုယ်လည်း အသက် (၃၆) ရှိပါပြီ။ ရိုးရိုးသားသား အနားယူချင်...ဆရာကန်တော့ချင်တာပါ"

"ရှင်...သေချာလား"

"သေချာပါတယ်ကွာ"

"ဘာဘာညာညာအသံတွေ မကြားချင်ဘူးနော်"

"အေးပါကွာ"

"အို...ရှင်တစ်ယောက်တည်း စိတ်မချပါဘူး။ ဒီပါကို ထည့်လိုက်မှာ...ဒါပဲ"

"အင်"

ဒါကတော့ ရဲဒီပါရဲ့ ‘အင်’ လုံးပါ။ သို့သော် ခဏပါပဲ။

ကြောင်ခံတွင်းပျက်နဲ့ ဇရက်တောင်ပံကျိုး၊ ကိုယ်ကလည်း ပျင်းလို့ ခရီးထွက်ချင်နေသူ။

ဟန်ကိုယ့်ဖို့ လုပ်လိုက်တာပါ။ လူကတော့ လိုက်ချင်လိုက်သမှ တစ်ပိုင်းကိုသေလို့ ။ အစ်မ (၃) ယောက်၏ ခိုင်းဖတ်ဘဝမှ ခေတ္တလွတ်မြောက်ရလည်း နည်းသလား။

"မအင်နဲ့ ...နင်ပါမှ ငါ့ယောက်ျားကို လွှတ်မှာ ။ ချစ်လို့ သာ ယူထားရတယ်။ ဘယ်တော့ ငါ့ပစ္စည်း သူများ အလစ်သုတ်မလဲလို့ ...နေ့တိုင်း တထိတ်ထိတ်နေရတာ...မလွယ်ဘူး"

"မမချို့ကိုက ဥစ္စာခြောက်ပါတယ်ဗျာ...ကလေးပဲ (၂) ယောက်ရနေပြီ ၊ ဒီလောက်ဆို အိမ်ထောင်ခိုင်မြဲပါပြီဗျာ"

"အို...နင် မသိပါဘူး။ သူတို့ ယောက်ျားတွေဆိုတာ ကလေး တစ်ဒါနဲ့ ရှိလည်း ငဲ့ကွက်ချင်မှ ငဲ့ကွက်တာ။ (၂) ယောက်လောက်များ စကားထဲ ထည့်ပြောမနေနဲ့ "

"ကဲ...ဒေါ်ကြည်သာချို့၊ ကိုယ့်ယောက်ျား ကိုယ် ဒီလောက် အပုပ်ချရ ရင်လည်း တော်လောက်ပါပြီ။ ကိုယ်လုပ်စရာ ရှိတဲ့ အလုပ်တွေသာ သွားလုပ်ချည်ပါ။ ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ်။ ဒီပါကလည်း အစ်ကိုနောက်လိုက်ပြီး ပါရမီဖြည့်ပါကွာနော်...မင်းလည်း အနားယူဖို့ လိုအပ်နေပါပြီ။ အစ်ကိုနဲ့ အတူ ခရီးထွက်ကြရအောင်ပါ"

"ရှင်...ရှင်နော်...ဆရာကန်တော့ပွဲ သွားမယ်ဆိုပြီး ခရီးထွက်မလေး...ဘာလေးနဲ့ ၊ ပြော...ပြော...ဘာတွေ ကလီကမာ လုပ်ဦးမလို့ လဲ"

"မလုပ်ပါဘူး...ကိုယ့်ဇာတိမြို့ကို မပြန်စဖူး ပြန်ရလို့ ခရီးထွက်တယ်လို့ ပြောမိတာပါကွာ။ မင်းကလည်း ...ကဲ...ကိုယ့်ညီ၊ မနက်ဖြန်မနက် ခရီးစမယ်၊ အသင့်ပြင်ထားနော်...ဒီခရီးစဉ်တစ်ခုလုံး အစ်ကို စပွန်ဆာပေးပါတယ်...အိုကေ"

"အိုကေ"

သမီးယောက်ဖ (၂) ယောက် လက်မတွေ ထောင်ပြလိုက်ကြပြီး ဝမ်းသာအားရတွေ ဖြစ်နေတော့ မမကြည်သာချို့က သူတို့ (၂) ယောက်စလုံး

ကို မျက်စောင်းအကြီးကြီး ထိုး လိုက်လေသည်။ ။
